

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Leonte Vladimir prin intermediul avocatului Dariev Boris,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Poiană Elena către Leonte Vladimir, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Leonte Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 20 februarie 2015, Poiană Elena a înaintat cerere de chemare în judecată către Leonte Vladimir, privind repararea pagubei materiale și morale.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că pe data de 02 februarie 2014, Leonte Vladimir având intenția de a pătrunde ilegal în casa ce-i aparține lui Poiană Elena, a deteriorat ușa de la intrare în apartamentul nr. XX, de pe str. XXXX, or. XXXX și fără consimțământul stăpânei a forțat două uși de la două camere, la care a deteriorat sticlele, cu scopul ca să o găsească pe Poiană Elena, pe care o amenința cu răfuiala fizică.

Prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 aprilie 2014, Leonte Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal și sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 u.c.

Reclamanta a menționat că prin acțiunile sale ilegale, Leonte Vladimir i-a cauzat un prejudiciu material, care constă prin deteriorarea a 3 uși, pe care la apreciat în suma de 8 800 lei.

De asemenea, dat fiind faptul că dânsa a fost amenințată cu răfuiala fizică de către pârât, a suferit psihic, acutizându-i-se starea sănătății și ca rezultat a fost internată în spital de pe data de 07.02.2014 pînă pe data de 17.02.2014.

În urma tratamentului primit, reclamanta a cheltuit bani în sumă de 1 119 lei pentru procurarea medicamentelor, iar ca consecință, reclamanta a solicitat încasarea de la pârâtul Leonte Vladimir a sumei de 8 800,00 lei pentru costul ușilor, 1 119 lei pentru tratament și 10 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, s-a încasat de la Leonte Vladimir în beneficiul Elenei Poiană suma de 8 800 lei pentru prejudiciul material cauzat, suma de 3000 lei pentru acordarea asistenței juridice, 3 000 lei pentru prejudiciul moral cauzat și

plata pentru taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 363,00 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Leonte Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2016.

La data de 21 iulie 2017, Leonte Vladimir prin intermediul avocatului Dariev Boris a depus prin poștă cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului declarat, Leonte Vladimir a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Leonte Vladimir, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Leonte Vladimir, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Leonte Vladimir.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Leonte Vladimir prin intermediul avocatului Dariiev Boris.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova